

Ez évben négy papírgyártó gépsorral gyarapodik az iparág. Elkészül a szolnoki IV-es, a csepeli VI-os gép és a dunaiújvárosi két szovjet gyártmányú gépsor. Dunaiújvárosban az első gépegység e hónapban, a második pedig előreláthatólag ez év végén kezd meg üzempróbáit. Új gépekkel és néhány meglevő rekonstrukciójával a termelés öt év alatt mintegy 75 százalékkal növekszik majd. Ez azt jelenti, hogy a gyárak az 1965. évi 174 000 tonna helyett 1970-ben 290 000—300 000 tonna papírt állítanak elő.

A papírfeldolgozó iparnak szintén fokozottan törekednie kell a vásárlók, felhasználók növekvő igényeinek kielégítésére. Ezért termelését az 1965. évi 125 000 tonnáról 1970-re 190 000 tonnára emeljék. **Befejeződik a csepeli hullámvortikum építése.** A Dánántúlom épül az egyik új papírfeldolgozó üzem és a tervek szerint évente tizenkétezer tonna vegyileg kezelt, műanyaggal kombinált, tűlnyomóerőzt az élelmiszerek korszerű csomagolását szolgáló terméket állít elő. Szabolcsban új nagy hullámdobozgyártó üzem építését készítják elő, ahol a Szovjetunióból érkező kartonpapírból évente 42 000 tonna hullámdobozt és 13 000 tonna hullámpapírt adnak át főként a helyi felhasználóknak, gyümölcs, konzerv és a bútor csomagolásához.

Trojka, vágató lovak, porzó hó — szebbnél-szebb orosz tájak adják a háttér Vladimir Bászov rendező új filmjéhez, a Puskin-elbeszélésből készült Hóviharhoz. A nagy orosz romantikus prózája előfutára a később Gogol nevével fémjelzett realizmusnak, elbeszéléseiben a realista ábrázolást lírai hangvétellel és romantikus meseszövéssel párosítva kitűnően ábrázolja a XIX. század eleji Oroszország életét. Az új, színes, szélesvásznú, magyarul beszélt szovjet film szövegében ragaszkodik az eredeti íráshoz, a képek és dialógusok csupán illusztrálják a cselekményt, melyet narrátorhang mond el.

Égiháború

egy prostituáltat visz farmjára, aki jó útra tér és hogy a happy end teljes legyen: férjhez is megy, unokát jelezve kilátásba a házasságában gyermekket hiába váró öregúrnak.

De mivel Jean Gabin, felesége Lilli Palmer és a jó útra tért leányzó Michele Mercier, továbbá mert jökevd-tető poént hallunk, szórakozunk a filmen. Egyébként a nyilvánosházbá gyakran betérő Gabin, Csorost juttatja eszünkbe, s azt az anekdotát, amikor a filmgyár udvarán Karádi „kollégának” szólította őt. Hát ez a film is így „kollégája” az igazi filmeknek.

N. E.

Országos népitáncfesztivál Szegeden

ifjúsági színpadon lesz,
ahol az első napi műsorban
alföldi táncokat mutatnak be
az együttesek **Szeged felől**
címmel. Másnap, 29-én külön-
böző népek táncaiból adnak
csokorra való összeállítást.
Ezen az esten lép fel a ju-
goszláviai Mladost együttes –
bunyevác és szerb táncokkal.
Július 30-án **gálaest lesz,**
ahol **Fergeteges** címmel vala-
mennyi táncegyüttes legjobb
produkcióival szerepel. Rossz
idő esetén az előadásokat a
színházban tartják, ahol az
elővételben váltott jegyek tu-
lajdonosainak mindenképpen
helyet biztosítanak. Július
31-én a hagyományos **KISZ**
karnevállal, a „**Népek barát-
sága**” ifjúsági felvonulással
zárul a program, ahol a népi
együttesek menet-táncokkal
működnek közre.

Az országos népitáncfesztivál alkalmával szakmai tapasztalatcserére is lehetőség nyílik. Július 29-én a MÁV Fiúnevelő Intézetben az együttesek művészeti vezetői részére rendeznek vitát nevelési kérdésekről. Július 30-án délelőtt a Nemzeti Színházban zártkörű bemutató lesz az együttesek műveiből.

tó lesz, ahol az új utakat kereső néptáncgyűttesek közül több csoport is fellép. Ezt másnap délelőtt *vita* követi — ugyancsak a MÁV kollégiumban. A HVDSZ Bihari táncgyűttese külön bemutatót is tart a nyugdíjasok művelődési otthonában, a szabadkai Mladost táncsoport pedig július 30-án teljes műsorral látogat Makóra. Valamennyi vendégcserepől együttest egy-egy üzem patronál majd, ahol a szakszervezeti bizottságok megismeretik őket a várossal és az üzemük életével.

Július 30-án, az angol, francia és román közlekedési dolgozók szakszervezetének képviselői érkeznek Szegedre, akik szintén részt vesznek a bemutatókon.

Az országos néptáncfesztivállal egyidőben kiállítás is nyílik július 27-én a MTESZ Széchenyi téri helyiségében, ahol augusztus 1-ig az érdeklődők betekinthetnek a néptáncgyűttek életébe; a kiállított fényképes és tárgy-illusztrációkban gyönyörködhetnek.

Pillantás Fülöp Zoltán kulisszái mögé

Valamikor nagyon régen, a „sötét” középkorban volt egy német kisváros: Rothenburg. Úgy látszik, a sors kegyesen bánt vele, hiszen átvészelte az idők viharát, sőt a második világháború is úgyszólván érintés nélkül zúgott el fölötte. Utcái, terei, házai ma is az eredeti állapotukban sorakoznak békésen egymás mellett, még a cukrászdák kirakatai, a csokoládéból készült lakatok, zárak is a középkori mesevilág levegőjét árasztják. Mint egy eleven múzeum! Csoda-e tehát, ha az arra járó idegent alkotásra ihleti? Fülöp Zoltán még főiskolás korában járt arra.

lerajzolta, s most a szegedi dóm előtt készül életrekelteni az egykori vázlatokat. Amolyan Tisza-parti „Faust-város” kerül tehát a szabadtéri színpadra, ahol a térváz nem a valóságban látottak szolgálai másolására törekszik, hanem a formák és színek leegyszerűsítésével sűrítetten akarja az opera atmoszféráját megteremteni.

A dóm is díszletelem

A díszlettervező Fülöp Zoltán, Kossuth-díjas kiváló művész az egyik díszletállító próba közben sikerült néhány percre szóra bírni. Ő folytatja tehát:

— A templom előtti tér, illetve színpad szinte eredeti méreteiben ábrázolja majd a teret, ahol Gounod operájá játszódik. A templom bejárata egy gótikus építészeti kiegészítéssel a Faust templomkapuja is lesz, ahonnan Margit a cselekmény szerint mészéről jön. Az itt alkalmazott megoldások kizárólag a szegedi szabadtéri színpad lehetőségeivel képzelhetők el, hiszen a templom zegzugai is a maguk valóságában játszanak bele a díszletbe. Az egyik legizgalmasabb feladat előtt állók tehát, mert a dóm tömege a téren és az általam hozzáépített középkori városrészlet talán a leghatározottabban idézi a kor emlékeit, amikor is a hatalmas székes-

egyház a köréje épült apró kis házakkal a városépítészetben jellegzetes kontúrt eredményezett. Ezúttal szinte kínálja magát a megvalósítás lehetősége, ahol a játék szervezhetőekává válik nemcsak a templombéjárt, hanem az orgonajáték is.

Az Operaháztól Szegedig

Egyik legizgalmasabb feladatáról beszélt. Hányadik Faust-kompozíciója lesz a szegedi előadás?

— Az ötödik. Még a harmincas évek elején Oláh Gusztáv rendezésével terveztem díszleteket az Operában; beállításom tizenöt évig futott. Az Erkel Színházban készült az újabb variáció, majd a margitszigeti szabadtéri

színpad következett. Közvetlenül a szegedi tervek előtt az idén ismét az Operaházban állítottam fel a Faust színpadi háttérét, s talán e két legutóbbi tervezésem között mutatkozik legélesebb kontraszt. Az operaházi felújításhoz készült architekta ugyanis csupán a korra, a középkori német gótikára utalt egy centrális háttér előtt, melyen különböző vetítések és fényhatások kísérték a cselekményt.

Köln után, Margitsziget előtt

Fülöp Zoltán Köln után és Margitsziget előtt dolgozik Szegeden. Néhány szót tehát nyugat-németországi vendég-szerepléséről:

— Kertész István, a Kölni Operaház főzeneigazgatója és Arno Aesmann generálintendant küldött „meghívót” a Manon Lescaut tervezési munkáihoz. E meghívás számomra különösen jelentős, mert a nemrégiben épült Kölni Operaház technikai és építészeti szempontból az európai élvonalba tartozik. Csak felső fokon tudok nyilatkozni a rendelkezésemre bocsátott modern színpadvilágítási csodákról. A Margitszigetre „Varázsfuvolával” készülök, de talán maguknak már ennyi is elég lesz...

Elég volt, legalább is ahhoz mindenképpen, hogy betekintsünk mi is Fülöp Zoltán kulisszái mögé.

Nikolényi István

A nyári fürdési időnyek még csak a kezdetén vagyunk, máris 26 ember vesztette életét a Dunában. Tizenfulladtak a Balatonba, a Tisza hullámaiban hárman lelték halálukat, többen pedig a bányák tavaiban vesztették életüket. A balesetek körülményeit vizsgálva a Belügyminisztérium vízrendszete megállapította: könnyelműség, virtuskodás okozta a szerencsétlenségek legtöbbszörét.

– Gyakran hallunk olyan véleményt – mondták a BM vízügyészetén – , hogy a csónakok túlterhelése nem veszélyes, „csak a vízügyrendéség ellenőrzését kell elkerülni”. A csónakok túlterhelése az idén is áldozatot szedett már és ezért a jövőben is a legnagyobb szigorral megköveteljük az előírások betartását.

— Arra is kérjük és figyelmeztetjük a szülőket és pedagógusokat, az ifjúsági táborok vezetőit: neveljék óvatosságra a fiatalokat. A vízbe fulladt áldozatok között az idén is több fiatalkorú, illetve gyermek van. Ne engedjék, hogy a gyermekek tiltott helyen fürödjének.

— Az ittasság a víziközelkedésben is sok bajt okoz. A vízrendőrség megszigorítja az ellenőrzést: a vízjáró-mű-vezetőknél is rendszeresen alkalmazzák az alkoholszondát, a szabálysértők ellen pedig eljárást indítanak, illetve a helyszínen megbírságozzák. Az idén is „bevitik” a Balaton térségében a felderítő repülőgépeket, hogy szükség esetén rádióirányítást adjanak a mentőhajóknak. (MTI)

Talán, ha nem hallottam volna éppen a napokban a motorcósokkal Jugoszláviában járt Baráh családtól remek történetet Nándor bácsiról, a zentai csónakkikötőőréről, aki a szegedi vendégek elé lement a vízpartra, segített a kikötésnél, maga ment el ivóvizért, s éjjel háromszor is lement a folyóhoz, hogy a kikötött hajót nem vitte-e el az ár, a tizenegyeséves fiúnak a maga barákjában adott helyet, hogy ne kelljen a csónakban aludnia — s mindezt ellenszolgáltatás nélkül. Ha nem készülték volna el, milyen készségesen kerítették a jugoszláv motorosok a szintén velük járt Balla Sanyinak felült motorcsapágya helyett újat, s még csak nem is fogadtak el érte pénzt. Ha nem hasonló híreket hozna mindenki, aki átment a határon, s végül, ha nem a jószomszédi előzetekenséget, szolgálatkészséget, sőt barátságot tapasztaltam volna magam is minden hivatalos és minden magánember részéről, a Jugoszláv Népköztársaságban járva — talán nem tenném szóvá az alábbi kis történetet.

csak frásbéli engedély felmutatása után hajlandó elállni. Írás nem volt, a kis hajó elúszott, s ezzel a történet be is van fejezve.

Csakhogyi! A történet tovább él. Azoknak az emlékeiben, akik jelen voltak, s azokéban is, akiknek elmesélik.

Talán senki nem érti félre e néhány mondatot! Mert távol áll a szövevéstől, hogy bárkit is hibáztasson. Hiszen az éjjeliőrnek igazra volt: ő utasítás ellenére nem cselekedhet. Igaza volt a fürdőállalatnak is, mert az utasítással éppen a bérlok érdekeit kívánja védeni. Igazuk volt a bérloknak is, mikor a vendégeket szívélyesen invitálták, mivel ők mitsem tudtak a szigorú rendeletről. S hovatovább különösen igazuk volt a vendégeknak, mikor azt remélték, hogy néhány órára biztonságban hagyhatják hajójukat, mégha csupán vendégek is az úszóházban. A sok igazság ellenére azonban mégis egy kellemetlen epizód kelt életre, kel át a határon, s jut el talán Nánlor bácsihoz, a szívélyes öreghez, talán a belgrádi motorosokhoz, vagy bárkihez, aki az odaáttra érkező vendégeket eddig oly barátságosan fogadta.

Az a reprezentatív baráti gesztus, amellyel a közelmúltban Szabadka és Szeged vezetői várostestvéri megállapodást kötöttek, nyilván nemcsak a két város testvériségére, hanem jelképesen minden jugoszláv és magyar város, s főképp minden város minden polgárának testvéri barátságára kíván vonatkozni. Ellenkező esetben pusztá formáság marad a megállapodás. A hatalmas közös országút, a Tisza szerepe e várostestvériség elmélyítésében még a kibontakozás legelején van, s így még nem megszokottak, s talán nem is világosak az ebből adódó feladatok azok számára, akik a nyári szabadidő jelentős részét a Tiszán töltik.

A szövétevéés ugyanis nekik, pontosabban nekünk szól. Nekünk, akik végülis nem tettünk meg mindent azért, hogy a kellemetlen epizód ne történhessék meg. Bár este volt, megkereshetük volna az illetékest, aki hatékonyan intézkedett volna, akit mi könnyebben megtalálunk, mint a távolról jött vendégek.

A jugoszlávok számos példát mutattak már nekünk a vendégfogadásra. A figyel­ mességgel, törődéssel, segí­ téssel a barátság sok kifeje­ ző elemével már mi magya­ rok is sokszor bizonyítottuk, hogy a vendéglátó hagyó­ mány változatlanul virágzik nálunk. Csupán arra van szükség, hogy e hagyomá­ nyunkról semmilyen alkalom­ mal se feledkezzünk meg.

F. D.

Az Országos Villamos Távvezeték Vállalat brigádjai Oroszlánynál megkezdték a magyar-osztrák nemzetközi villamos vezeték építését. Az oroszlányi hőerőműtől az osztrák határig magyar szerelők készítik el a 112 kilométer hosszú vezetéket. A határon túl osztrák szakmunkások folytatják az építkezést Bécsig.

A 220 kilovoltos vezeték az oroszlányi és a bánhidai hőerőműtől szállítja majd Győrig az energiát. Győrről korszerű elosztó állomást építenek. Ide más dunántúli erőműből is érkezik majd energia, s megfelelő transzformálás után továbbítják az osztrák fővárosig. Az új vezetéken adunk és kapunk is villamos energiát.